

natçılar binennalinin böylece temeli atılmış bulunmaktadır. Bu sergilemenin şefi olarak, Mehmet Gülerüz'ün çabası hiç küçümsenecek bir iş değildir. Hatta bu başlangıç için bu çalışma yeterli ve çok umut vericidir. Hal böyle iken, yer darlığı veya daha bir değişik anlayışla ikiye bölünülen bu sergileme, bütünlüğünün bir parça da olsa kaybolmasına sebep oluyor.

AÇILIŞ

T.M.T.F. nin onuncu yıl için düzenlenen bu şenliği 11 Ağustos 1965 günün saat 15 inden itibaren başlarken, bu büyük hareket, sonunda saat 17 ve 18 arasında guruplar halinde İstanbul Güzel Sanatlar Akademisinin Fındıklıdaki binasına akmağa başlıyordu. Yazın bu sıcaklığı, boğazın esintisi yabancı gençlere unutturmağa çalışırken de toplantının açılışı Ahmet Kutsi Tecer ile başlamış oluyordu: Kısa ve özlü konuşmasında Tecer olumlu davranışı haklı olarak övüyor, açıklıyor, değerlendiriyor, bunlar da yabancı gençlere İngilizce olarak arayı veriliyordu: Oktay Arayıcı, arkasından çalışmalarının daha gelişeceğini ve ancak bunun yıllar boyu gerçekleşmesinin imkânlarını araştırıyor ve katılanlara sevgi ve başarı dileklerini iletliyordu. Plastik Sanatlar Sergileme Şefi olarak da Mehmet Gülerüz kısa, olumlu konuşmasında, çekingen ve alçakgönüllü davranışının, bir şeyler yapmamış görünüşün bir örneğini daha veriyordu. Oysa ki, böyle bir sergilemenin düzenlenmesi hiç de kolay bir iş değildi. İlk düzenleme olarak da, ufak bir kaç ek sığı yanında çok başarılı bir sergileme yapılmıştı. Adı geçmeyen yardımcıların yanısıra sergi büyük organizasyonunda Mehmet Gülerüz, Lale Öztin, Asım İşler, Muhsin Kut ve Gürol Sözen ile yaptığı çabalarının da böylece değerlendirilmesini veriyorlardı. Bu sergileme için yapılan işler meyandan olarak bir katalog-broşür, bir de özel afiş vardı. Demek oluyordu ki, Plastik Sanatlar dalı olarak bu şenlik için de özel bir tutum ve davranış yerini bulmaktadı. Yukarıda bir nebze değinilmeğe çalışıldığı gibi, Plastik Sanatlar Sergisi olarak bu sergileme şimdilik ve ilk yıl olarak yapıtların fazlalığı veya yer darlığı sebebiyle iki değişik yeri kendisine seçmiş bulunuyor: İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi salonlarının yanısıra, Türk ve Alman Kültür Merkezi Galerisi de bu sergilemenin bir parçasını kapsıyor. Daha şim-

diden pek geniş yankıları olan bu iki değişik yerdeki sergileme gravür, heykel, resim, fotoğraf, karikatür ve tiyatro üzerine çalışmaları toplamaktadır. 78 parçadan kurulu ve güzel bir düzenleme içinde resim, gravür, heykel olarak İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Salonlarındaki bu sergileme Akademiye giriş itibarıyla ve giriş iki yanları sonraya bırakılmak kaydıyla şöyle bir düzenleme içinde bulunmaktadır: Ömer Kaleşi yağlıboyalardan bir başlangıcı olarak 22 numaralı resimle Muhsin Kut'un özel sergileme-

VARLIK'IN DİĞER BİR ESERİ
Yağlı boyasından güçlü

sindeki yeşilli ve siyahlı limanında dinleniyor. Utku Varlık bir ekspresif figürasyon ile, Betül Gülerman'a, Gülerman da Erdoğan Kocabalkan'a geçiveriyor. Ali Savaşer 45 numaralı lekeci çalışmasında Selçuk Mülayim'e uzanıyor. Selçuk Mülayim, ressam öğretmen Özdemir Altan'ın dünyasına yaklaşmağa gayretli çalışmasında henüz bir kristalize olamamanın tıkanıklığı içinden, Nevhiz Metin portresiyle sıraya giriyor. Köksal Önem, Julide Atılmaz'a, İsmail Biret ise Rahmi Türker'e, oradan ve yeniden Ali Savaşer lekeci tutumunu yansıtmaya çalışıyorlar. Bu karışık düzenlenme daha bir hava getiriyor böylece İsmail Biret 8 numaralı Palyaçosuyla, Nuray Atasın iki yağlıboyasına uzanıyor, Gürel Yontan üç küçük çini mürekkepli çalışmasıyla Asım İşler'in iki çini mürekkebine uzanıyor. İşler, çalışkanlığı ve arayıcı duygusunu yansıtıyor, Ersin

Satgan güvaş pastel ve yağlıboya karışımı etkisini uyandıran iki çalışmasıyla Nevhiz Metin'e geçmiş oluyor sırayla. Gürol Sözen, iki akitmalı desen çalışmasıyla ilgiyi çeken, sezgisel güçlü soyutlamasından yağlıboyalara sesleniyor, Ergin Kolbek iki, noktacı anlayışa yakın teknik görünümü içinde yağlıboyanın ve kompozisyonun bir başka tadına varırken, İsmail Biret sırasını alıyor, Nuray Atasın iki ve B: Orhon 1 gravürü ile aynı panoyu paylaşıyorlar: Utku Varlık bir panoda iki gravürü ile sergilemenin iyi, güzel, doğru ve tek sözle başarılı yapıtları arasına giriyor. Her ne kadar yağlıboyalara için de bu yarguya yaklaşık sonuçları iletilebilirse de, bu kerre Varlık, gravürlerinde daha bir önde görünüyor. Ömer Kaleşi'de gravür olarak iki çalışmasıyla yağlıboya çalışmalarının tutumu içinde bulunuyor: Akademinin denize açılan kapısını böylece bir dönüşüne geçilirken Amerikalı Roslyn Ehrenhalt 10, 11, 12 noyu taşıyan genç olarak, bir yabancı isim oluyor. Suluboya, çok renkli, süsleyici, yer yer fantastik ve hiç tutarlı olmayan işleriyle bize hiç de iyi bir örnek vermiş sayılmıyor. 10 numarayı taşıyan işi daha egzotik, daha fantastik ve bir o kadar daha acemi, niçin yapıldı acaba? sorusunun gerçeğinin de ötesinde görünmektedir. Glenn Robles, 41, 39, 40 numaraları taşıyan çalışmalarında ise memleketlisi kadar değişik ve adlandırılmayana bir anlayış içindedir. Türk dokuma-kumaşı üzerine boyanmış ve bir sembolik biçim olarak kesilmiş çalışmasıyla hangi dün yaya seslenebilmektedir. Kesimali, amorf, yeşilin turuncuda dinlendiği bir yumurtadan Robles'in istekleri ve gücü anlaşlamıyor. Sanki namaz kılan figüratif stillemedeyse daha başka bir telde bulunmaktadır. Her iki yabancı gencin renk anlayış ve verişlerinin kıyaslama için ilgi çeken yanları var! Sıranın devamında isimleri bulunmayan 3 adet Op Art'ın yansması bulunuyor. Siyah ve beyaz olarak temiz baskılar veya baskıya yaklaşan çalışmalar olarak bir daha göz doyuruyorlar. Bu bölmenin biten son iki panosunda gerçekten değerli çalışmalar bulunuyor. Her nedense katalog broşürde yerlerini almamış yapıtlar ve sanatçılar arasına girmeleri gereken bu çalışmalarda, Jörg Dieterich veya Duterich adını taşıyan dört gravür Paris'ten yenilikler ve belki de Gravür-öğretmen Hayter'in yansmasını getir-